

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. ZATURDAG den 2den MAART, 1822. N. 9.

Gedrukt en Zaturdag's morgen uitgegeven by William Lee, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Den 19den January 1822.

NAAR AMSTERDAM,

DE NEDERLANDSCHE BRIK

EENDRAGT,

Kapt. I. T. Visser,

Zal in het begin van Maart aanstaande vertrekken, voor vragt of passagie vervoegen men zich ten Kantoore van BING & JUTTING.

January 19, 1822.

FOR AMSTERDAM.

To sail in the beginning of March next,

THE DUTCH BRIG

EENDRAGT,

I. T. Visser, Master.

For freight or passage apply to
BING & JUTTING.

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden uit de ontfangene rapporten, ont waar geworden zynde, dat zich des nachts veele Negerslaven, Mulatten, vrye en onvryen onder de Galleryen der Huisen in de stad, en mede onder afdaken buiten dezelve ophouden, 't welk gelegenheid oplevert tot diefstallen en onveiligheid der wegen, zo is het dat by deze, alle meesters van slaven worden geadhorteerd, om hunne slaven by nagt zo veel doenlyk in of by huis te houden, en niet te permitteren, dat zich van hunne meesters wooning absenteren, zynde de noodige orders gestelt, om gezegde galleryen en afdaken door de Politie te doen visiteeren, en alle daaronder gevonde wordende Negers, Mulatten, en verdere gemeene vryelieden opteligten, en ter Fiscalaat over te brengen, zullende de meesters verpligt zyn, voor 't sluiten en ontsluiten te betalen, onverminderd de lyffelyke correctie der slaven zelve naar bevind van zaaken, terwyl de vrye Negers en Mulatten aan dezelfde betaling en straffen voor hun persoon zullen onderworpen zyn.—En is voorts de Politie wel serieus gelast, op alle attroupementen by avond of nagt te letten, en dezelve te doen uit eengaan, des noods met de sterke hand.

De Raad Fiscaal voornoemd.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Fiscalaat den 23sten February 1822.

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden, in 't zekere onderrigt dat niettegenstaande het bepaalde dieswegens by Publicatie van den 27sten January 1807, onder de hand beleeningen geschied tegen de interest van zes Stuivers of een Reaal per Johannis s'maands, terwyl in geen geval meer rente dan 1 ten honderd per maand mag genoomen worden, en dit echter bedraagt 1 per negentig.

Waarschouwd elk en een ieder die zulks mogt aangaan, om zich van 't neemen dezer verboden interesse te abstineeren, zullende tegen de contraventeurs strengelyk ingevolge gemelde publicatie worden geprocedeert, namelyk tot de voldoening der *drie dubbelde* waarde, der goederen in Cas van verpanding, en onvermindert de actie van nulliteit van de obligatie zelve; blyvende hierby mede geinhaereert de ordonnantie op het segul d. d. 23sten Augustus 1820, art 22, op het houden van lombard of pandjes huis bepaald.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Fiscalaat den 27sten February 1822.

Den 1sten Maart 1822.

KENNISGEVING.

DE ondergeteekende neemt zich deze gelegenheid te baat zyne vrienden en het publiek bekend te maken, dat hy van voornemen is, met den 31sten dezer, de UNION HOTEL op te geven; en neemt de vryheid zyne ongeveinsde en erkentelyke dankbetuigingen aantebieden, voor de genotene liberale ondersteuning, sedert hy het bovengemelde etablissement geopend heeft. Allen den genen, die van hem iets te vorderen hebben, worden eerbiedigiyk verzocht, hunne rekening ter geredelyke afmaking in te zenden; en den genen, die aan hem schuldig zyn worden verzocht, binnen den loop dezer maand te komen voldoen, aangezien de nog by het einde van dien tyd openstaande rekeningen, zonder aanzien van persoon, in de handen van een' Procureur ter onverwylde invordering zullen gesteld worden.

JOSIAH THOMPSON.

March 1, 1822.

NOTICE.

THE undersigned embraces this opportunity to inform his friends and the public, that he has it in contemplation to close the UNION HOTEL on the 31st inst. and begs leave to return his unfeigned and grateful thanks for the very liberal share of patronage he has received since he opened the above Establishment. All persons having any demands against him are respectfully requested to send in the same for immediate liquidation; and those who are Indebted to him are required to come to a settlement within the course of the present month, otherwise such debts as are outstanding at the expiration of that time, will, without respect of persons, be delivered into the hands of an Attorney to be sued for without delay.

JOSIAH THOMPSON.

March 1, 1822.

NOTICE.

THE Co-partnership existing in this Island under the Firm of MORRISON & RUSSELL, was dissolved by mutual consent on the 27th of February last.

The undersigned requests that any demands against him personally, may be rendered without delay, as he intends to proceed immediately for New York. He returns his grateful thanks to the public for the liberal patronage he has received during his residence here; and begs leave to intimate, that he intends to return to this colony in the month of August next, with a choice selection of Fancy Chairs and Sofas, superior to any thing of the kind hitherto imported.

JOHN MORRISON.

UIT EEN ARNHEMSCHE COURANT.

Petersburg, 13den *Nov.*—Vier hoogleeraren van onze akademie, te weten *Arseniew, Halitsch, Hermann* en *Raupach*, zyn in hunne bedieningen geschorst, ter zake van beschuldigingen, die wegens verscheidene academische leeringen ten hunnen laste gebragt zyn. Men houdt zich onledig met hieromtrent een naauwkeurig onderzoek in het werk te stellen.

Daar de oogst, uit hoofde van de menigvuldige regen, in vele provincien mislukt is, heeft men den prys der granen zeer zien vermeerderen.

Warschau, 15*den Nov.*—Ziet hier eenige officiele byzonderheden, omtrent het standpunt van de verschillende Russische korpsen in de grensprovincien van het ryk.

Men weet, dat keizer Alexander, op den 28. September, te Byszyn kowiez, in het gouvernement van Witepsk kwam, ter inspectie van de keizerlyke garde, welke ongeveer 50,000 man sterk is, en dat Z. M. vier dagen daarna, namelyk op den 1. October, naar Petersburg terugkeerde, Na deze inspectie, bekwam de garde order, om zich op marsch te begeven. Sedert heeft dezelve de kantonnementen in de provincien Minsk, Wilno-Grodno, Witepsk en Mobilow betrokken. Het groote hoofdkwartier is te Minsk gevestigd; de artillerie te voet staat te Dokszye, Glemboko en Wileyka; de infanterie is in de gouvernementen van Minsk en Wilno-Grodno gekantonneerd; aldaar ligt ook een kleine gedeelte paardenvolk; het overige, benevens de artillerie te paard, is in de gouvernementen van Witepsk en Mobilow. Men is algemeen van gevoelen, dat al de korpsen van de keizerlyke garde hunne winterkwartieren op deze nieuwe standpunten zullen vestigen.—Er is althans geen vooruitzigt, dat een dezer korpsen tot nog toe naar Petersburg zal terugkeeren.

Sedert dat de garde de haar aangewezene nieuwe kantonnementen betrokken heeft, is het 1ste korps van het 1ste leger, hetwelk tot dus verre in de omstreken van Minsk en Wilno-Grodno lag, naar de grenzen van Polen getrokken. Alle de bataljons en regementen zyn voltallig. en in het binnenste gedeelte van het ryk zyn reeds reserve korpsen opgerigt, ten einde het leger, inval van oorlog, zoo dikwyls te completeren, als noodig zyn zal. Al de korpsen zyn van het noodige voorzien, om op de eerste order slag te leveren. Intusschen denkt men, dat de onderhandelingen den ganschen winter zullen voortduren.

Frankfort 4*den Dec.*—Uit Semlin wordt den 16den November geschreven:

Over Belgrado heeft men berigten uit Konstantinopel, tot den 1sten November, ontvangen. De Porte heeft, zoo als men denkt op, aanraden van lord Strangford, reeds in de maand September, door middel van den tegenwoordigen ongelukkigen patriarch, die enkel een werktuig van den Divan is, eene soort van opschryving aller Grieken binnen de hoofdstad verordend, zoo dat de Divan naauwkeurig van alle familiebetrekkingen onderrigt is, en het getal der nog aanwezige Grieken weet. Wie slechts de minste kennis van Turkyen heeft, kan zich ligt voorstellen, dat geen Turk immer zou gedacht hebben aan zulk eenen maatregel, die alleen in beschaafde landen gebruikelyk is. Naar de ontvangene berigten tot den 1sten November, worden er nog dagelyks Grieken omgebragt. De slagtoffers worden gewoonlyk eerst verminkt, en vervolgens onder het geschreeuw van *Chaur Moscov* (Russische hond) omgebragt.

Particuliere berigten uit Seres, van den 2den November, verhalen, dat de Turksche troepen, meestendeels Asiaten, in den omtrek van Salonichi ongeveer duizend Grieksche vrouwen en jonge dochters byeengesleept, en op de bazars naar Konstantinopel vervoerd hebben, om dezelve ter verkoop aan te bieden. Van degenen, welke naar Salonichi zouden gebragt worden, hebben zich 400 edele vrouwen en dochters onder weg op alle mogelyke wyzen zich zelf omgebragt, om de handen der barbaren te ontkomen. De meesten kozen den hongerdood; andere doodden zich weerkerig.

Parys, 4*den Dec.*—Volgens de laatste tydingen uit Madrid, gelooft men niet, dat de ministers zich zullen kunnen staande houden, schoon, naar men zegt, de koning geweigerd heeft, om hen, op hun verzoek, te ontslaan, en bevel heeft gegeven, ten einde de openbare ambtenaren, die de adressen tegen de ministers medegeteekend hebben, in hunne bediening te schorsen. De adressen van dien aard vermenigvuldigen niettemin, en de overbrengers van sommige derzelve schynen zelfs in last te hebben, om op antwoord te wachten. Te Kadix schynt men volstandig te weigeren, om den nieuw benoemden militairen gouverneur, die voor een' tegenstander der tegenwoordige orde van zaken doorgaat, te ontvangen. De geest des volks is daar zoodanig opgewonden, dat de burgeroverste hetzelve tot gematigheid heeft moeten vermanen, waarby hy tevens berigt heeft gegeven, dat de municipaliteit een nieuw adres zou verzenden, niet aan den koning, maar aan de cortes. De belangstelling in deze adressen is zoo groot, dat men zelfs de tyding van den val van Peru en Mexiko met onverschilligheid heeft vernomen. Een adres der stad Carthagena, door meer dan 500 burgers onderteekend, onderscheidt zich vooral door zyne hevigheid. Men beklaagt zich, dat de dekreten des konings niet uitgevoerd worden; dat de regtbanken gereed zyn, om de vyanden der grondwet ongestraft te laten, en de aanhangers derzelve gestreng te vervolgen; dat de generaal Riego ons ophoudelyk aan laster en vervolging is prys gegeven; dat Lopez Ranoz in hetzelfde geval verkeert; dat de generaal Empecinado ontzet is; dat de autoriteiten van Kadix ook zyn ontslagen; dat men vyanden der constitutie in hunne plaats benoemt;—en men eindigt met deze woorden:

"De tyd is kostbaar, de nood dringende en het besluit des volks, dat spreekt, is voor altoos genomen. Constitutie of de dood, ziedaar wat het gezworen heeft, wat het herhaalt, en wat het steeds herhalen zal. Indien U. M. (hetgeen men niet gelooven moet) de klagten van een der getrouwste steden van uw koningryk verwerpt, zal zy vergaan, maar niet zonder de oorzaken van haar ongeluk aan hare billyke wraak opgeofferd te hebben. Wy hopen, dat U. M. deze altyd getrouwe stad zal weerhouden van zich aan zulk een uiterste over te geven, om de regten, haar door de voorzienigheid geschonken, te handhaven; regten, welke U. M. erkend heeft. Deze welgegronde hoop heeft ons aangespoord om U. M. de onheilen voor te stellen, waardoor de natie bedreigd wordt, opdat U. M., die het heilig ambt van constitutionelen koning en van opperhoofd dezer ongelukkige natie bekleedt, ze wete voortekomen, de verspreiding daarvan were, en die stuite met dien spoed, welke de omstandigheden vorderen; zoo niet....dan is het met de natie en den persoon van U. M. gedaan."

Men meet uit dit alles af, dat de yver voor den tegenwoordigen regeringsvorm diep by de Spaansche natie geworteld is; dat de berekeningen van hen falen, die dachten haar eerlang tot den ouden toestand te zullen zien terugkeeren; en dat het eer mogelyk is, dat het volk tot geweldige uitsporigheden overslaat, dan dat het zich weder onder het juk der dwingelandy begeeft,

---

Den 15den February 1822.

DE Behuwde en Onbehuwde, alle Meerderjarige Kinderen van wylen de Heeren Isaac van Abm. De Marchena, en Ester Penso, echtelieden alhier, onlangs overleeden, als erfgenamen deszelfs boedels, roepen dy deze op, alle en een iegelyk welke aan voorzeide boedel iets verschuldigd zyn, of van dezelve te pretenderen hebben, om daar van betaling te doen, of opgave hunner vordering, om zoo mogelyk eene spoedige afdoening des boedels te erlangen, ten hunnen huize in de Breede Straat, No. 111, en by de Heeren Abraham en Moses De Marchena, twee der boven genoemde erfgenaamen, de welken verders in derzelven bovengemelde qualiteiten te koop presenteeren, de volgende huizen in Willemstad,

Een Huis in de Breede Straat,	No.	111,
Een dito „ Heere Straat,	„	33
Een dito „ Wind Straat,	„	158
Een dito „ dito	„	167
Een halve dito dito	„	166

Waarvan de ander helft aan den Heer Jacob Lopes Penha toebehoord, alzo eenige Ladiensche Slaven, Meubelen, en Huiscieraaden; die daar in gading hebben, kunnen by dezelven deswegen nader onderigt bekoomen, zynde de voorzeide Huizen dagelyks voor ieder te bezien; tevens wordt by deze geadverteerd dat in geval er regtmatige pretentien mogen zyn wegens eenige zeder: lang verlopene jaren verpanden goederen, gemaakt Goud en Zilverwerk, nog tydig en deugdelyk daar van melding en juiste opgaven te doen; zullende by gebreke van dien alle de oude panden als nu aan den boedel toebehoorende, binnen een maand na dato dezes op Publicke Vendu worden verkogt.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—FEBRUARY.

23.	brik	George, Kean,	St. Domingo
	golet	La Liberal Chica, Malabe,	P. Cabello
	brik	Rebecca en Seily, Scull,	New York
25.	golet	Dido, Chaytor,	Bonaire
	bark	Maria, Van Luyk,	Spaansche kust
	golet	Maria, La Roche,	Puerto Cabello
	——	Carolina, De Hachet,	Spaansche kust
26.	——	De Goede Hoop, Wagenaar,	Puerto Cabello
	bark	Fanny, Siraguse,	Spaansche kust
27.	——	Regina, Boom,	Aruba
	brik	Only Daughter, Forsyth,	Norfolk
	golet	Generaal Van Starkenburg, De Pool,	St. Thomas
	——	Cornelia, Möller,	dito
28.	bark	Merkuur, Walter,	dito
	——	Industrie, Nicolaas,	Bonaire
	golet	Tarter, Goldsmith,	New York
	——	Maria, Martis,	St. Domingo
	——	La Fortuna, Rios,	Porto Rico

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

25.	bark	La Diana, Ricardo,	St. Thomas
	golet	Cecilia, Hampton,	St. Sebastian De Biscay
	bark	Nyverheid, Perry,	Bonaire
26.	golet	Drie Vrienden, Croes,	Aruba
	——	La Louisa, Paterson,	St. Thomas
	——	Carolina, Hansen,	St. Martha
27.	——	Eliza, Eskeldson,	Spaansche kust
	——	Phenix Rampelenberg	St. Domingo
	——	Maria, La Roche,	Spaansche kust
	——	La Rosita, Lopez,	dito
28	——	Superior, Seina,	St. Thomas
	——	Maria, Van Luyk,	Spaansche kust
	brik	George Kean,	St. Jago de Cuba
	golet	Jeune Sophia Naar,	Spaansche kust

MAART.

1.	——	Amistad, De Yriarti,	dito
	bark	Jonge Vrouw Fanny, Siraguse,	dito
	golet	Undaunted, Kelly,	New York
	——	Johanna, Crisson,	St. Domingo

Op Donderdag, werd de verjaring des geboorten dags van Z. K. H. Willem Frederik Karel, Prins der Nederlanden, met alle vreugde betooningen gevierd. In den morgen nam Z. E. de Gouverneur, het Korps Schutterÿ en de geregelde troepen van het garnisoen in oogschouw, waartoe dezelven eerst in het Fort Amsterdam opgetrokken waren. Des middags werd er een salut van 21 schoten door de Veld Artillerie gedaan, en op den avond gaf Z. E. een glansrÿk Soupée en Bal aan eene uitgezochte partÿ.

De uit Puerto Cabello ontvangene berigten, melden, dat Generaal Morales op verleden Saturdag in de oorlogs brik Hercules die plaats verlaten heeft; met omtrent 150 mannen, voornamelÿk officieren en ongekommissioneerde officieren om zich met eene divisie troepen te Chichiribichie te vereenigen. Nadere berigten van de kust melden dat de Generaal aan de bovengemelde plaats geland is, en dat de Hercules naar Puerto Cabello vertrokken is.

Generaal La Torre is tot Gouverneur van Porto Rico benoemd geworden, en stond op zÿn vertrek naar dat Eiland.—Generaal Morales volgt hem op in het militaire opperbevel in Venezuela,

Wÿ zÿn voor eenigen tÿd ontstoken gebleven van tÿdingen uit La Guayra. Echter is het waarschÿnelÿk, dat wÿ in ons naaste weekblad in staat zullen zÿn, iets betrekkelÿk de bewegingen der Columbiaansche krÿgsmagt te berigten.

Gedurende den loop dezer week, zÿn er verscheidene vaartuigen van St. Thomas aangekomen, maar wÿ zÿn teleurgesteld geworden, in den ontvangst der nieuwspapieren van dat Eiland, wÿ hebben echter één van den 22sten ll. door eenen vriend ontvangen. Dezelve behelst geene tÿdingen hoegenaamd, derzelver bladzÿden, met de uitzondering van anderhalf kolonne zÿn met advertissementen, en mengelingen opgevuld. Wÿ wenschten, dat die personen dezer kolonie welke advertensien bekend te maken hadden even zoo liberaal waren aan dit etablissement, dan zoude men niet zoo dikwÿls geschrevene notitien langs de straten aangeplakt vinden die door derzelver menigvuldige taal en spelfouten dikwÿls bÿna onleesbaar zÿn.

De vaartuigen van St. Domingo aangekomen, brengen tÿdingen, dat de geheele bevolking slaven van Spaansch Santo Domingo, in vrÿheid gesteld is. Niets minder kon men van de staatkundige verandering welke onlangs aldaar plaats had verwachten. Het is volmaakt overeenkomstig de constitutie van Hayti.

Het volgende is een uittreksel eens briefs gedagteekend St. Pierre Martinique, February 1[illegible] Gisteren zÿn er van hier vertrokken, een linie schip, 3 fregatten, 3 gabares, 4 brikken en 4 schoeners, aan boord hebbende 2000 man en 50 veld stukken. Deze expeditie is voor Samana bestemd, alwaar zÿ een sterkte zullen op werpen, en spoedig versterkt worden, wanneer er een aanslag zal gemaakt worden om Spaansch Santo Domingo uit de handen der Haÿtianen te hernemen; en in dien dit gelukkig slagen mogt, dient dezelve waarschÿnelÿk tot uitgestrekter verrigtingen om het gouvernement der zwarten om ver te werpen. Dagelÿks komen er vlugtelingen van St. Domingo aan; de ongelukkige planters zÿn ten gronde gebragt, ingevolge eene acte van het Haÿtiaansche gouvernement, waarbÿ hunne slaven vrÿ verklaard worden. Zeven zeeroovers vaartuigen zÿn door de Fransche kruizers genomen geworden, en in deze haven opgebragt. De Columbiaansche kruizer Josepha, in slaags geweest met de Spaansche schoener Panchita, waarbÿ deze hare groote mast door een kogel verloren heeft, en naar Porto Rico gezeild is om hersteld te worden, en eene lading kakao voor Cadiz in te nemen. Vele dooden en gekwesten hun er aan beide zÿden."

Ten bÿvoegsel tot het berigt, het bovengemelde uittreksel behelzende, vernemen wÿ uit St. Thomas, dat men de Fransche vloot op den 14den ll. ten noorden van dat eiland gezien heeft.

Wÿ vernemen dat de Josefa weinige uren voor hare ontmoeting met de Panchita eene kostbare schoener van Porto Rico genomen had, en uit de omstandigheden dat de Panchita hare mast verloren heeft, zien wÿ dat de kommandant van voornemen was, zich alle moeite te geven om het genomene vaartuig te hernemen.

Uittreksel eens briefs gedagteekend St. Bartholomeus, 16den February, 1822.

Kapt. Pillot kwam gisteren met zyne schoener, hy had eene ontmoeting met eene zware Spaansche schoener naar Porto Rico bestemd. Pillot had 13 gekwesten; de Spaansche schoener 40 dooden en gewonden. Men berigtte dat hy omtrent $ 40,000 in geld behalve wat zy onder de equipagie verdeeld hebben gebragt heeft, Het vaartuig zal reparatien ondergaan. Generaal de Veer heeft reeds zyn afscheids maal gegeven, en zal zoo dra het oorlogs vaartuig te St. Eustatius zal aankomen vertrekken.

Kapt. Pillot voert bevel over het zelfde vaartuig, hetwelke de twee vaartuigen uit de Caracas Baai gesneden heeft.

Zoodra het bekend werd dat de constitutie van Columbia afgekondigd was, vestigde de algemeene aandacht op de bepaling welke er zouden gemaakt zyn omtrent de regeling van den godsdienst, en men verlangde te weten of de oude onverdraagzaamheid staende zoude gehouden zyn, of dat men met den geest van den tegenwoordigen tyd in verdraagzaamheid voort zoude gaan. By het lezen van deze constitutie vinden wy geen artikel hetwelke op kerkelyke zaken betrekking heeft, en nergens wordt een enkel woord van religie gesproken; slechts in de voordragt van dezelve door het kongres, aan het volk van Columbia, wordt gezegd: " Deze wetten zyn allen gegrond op de grondregelen en geloofsleere van den Catholyken Apostolischen godsdienst, dien wy allen beleiden, en in welken wy onzen roem stellen van ze te beleiden, dezelve is de godsdienst van onze vaders geweest, en zal zyn de godsdienst van den staat, deszelfs bedienaars zyn de eenigsten aan welke eene vrye uitoefening van denzelven toegestaan is, en het gouvernement bepaalt de noodige geldmiddelen voor dezen heiligen dienst."

Eene onpartydige beoordeeling overtuigt ons dat de stellers dezer constitutie met den geest van de verdraagzaamheid en gematigheid bezield zyn, en dat er hetgeen in deze afkondiging gezegd wordt slechts noodzakelyk was om het volk gerust te stellen, hetwelk van het begin der revolutie af door de geestelykheid ingeboezemd is geworden dat met het afscheiden van Spanje ook den Catholyken godsdienst zou verloren gaan. Het gouvernement van Coulmbia heeft dus altyd in zyne magt om de vreemdelingen welke zich daar neder zetten een' vryen uitoefening van godsdienst toe te staan, zonder strydig te handelen tegen de constitutie, want het gene in eene afkondiging gezegd wordt, kan altyd by eene andere schikking gewyzigd worden.

OVERLEDEN—Op den avond van laetstleden Woensdag, in zyn 65ste jaars zyns ouderdoms, den Weledele Heer Gerardus Duyckinck, Lid van de Raad van Policie, en een der Weesmeesters van dit Eiland. Zyne beminnelyk karakter doet hem betreuren van alle die met hem bekend waren; en zyn verlies wordt hartelyk betreurd door zyne uitgestrekte vriendenkring en familie. Zyn overblyfsel werd gisteren namiddag ter aarde besteld, en vergezeld door de Officieren en Leden der beide Loges der Kolonie, en een zeer talryke vergadering van Inwoners.

NEW YORK, FEB. 5.

De jongste Parysche dagteekeningen zyn tot den 29sten December. Men heeft eene zamenzwering te Saumer, eene stad in het departement van de marine der Loire ontdekt.

Uit den Moniteur schynt het, dat deze zamenspanning eenige weken voorbereid was. Men maakte het aan generaal Jamin, kommandant te Angers bekend, die terstond met twee kompagnien van het 14de regiment op Saumer aanrukte. Hun voornemen was, om zich meester te maken van het kasteel van Saumer; maar hierin werden zy teleurgesteld, door het in hegtenis nemen van acht der voornaamste aanhangers. Een adjudant, onder-officier van het 44ste, en een sergeant-majoor van hetzelfde regiment waren tevens gearresteerd, welke voor den krygsraad getrokken zullen worden. Een ander persoon (M. Delon) beschuldigd zynde een der voornaamste agenten, nam de vlugt by de aankomst der troepen. Men weet nog niets der eigenlyke voornemens dezer personen.

Men heeft te Parys en Londen een berigt ontvangen, dat er te Constantinople onder de Janissaren een opstand plaats gehad heeft, welke twee dagen duurde, waarin den sultan onthoofd was, en de Joden en Christenen zonder onderscheid vermoord waren. Echter werd dit berigt niet bevestigd, ofschoon men by onze uittreksels beneden ontwaren zal dat de Ottomanische hoofdstad zich in een' deerlyken toestand bevond.

Een onverwylde oorlog tusschen Rusland en Turkeyen, wordt thans algemeen als zeker beschouwd. De Russische troepen rukken op naar de Turksche grenzen, met zware artillerie parken. Brieven uit Leipsic, gedagteekend 18den December, melden, dat men aldaar berigt ontvangen had van eene te Petersburg gehouden groote raadsvergadering, met voorzitting van den keizer Alexander, waarin beslissende maatregels aangaande de Porte waren genomen. Op het sluiten der raadsvergadering werden er verscheidene koeriers naar de zuider provincien van het Russische ryk afgezonden. De Russische officieren die voormaals in Turkeyen gediend hebben, beweerden dat het winter saisoen, eerder een veldtogt in dat land gemakkelyk maakt dan vertraagt.

Het schynt dat de Turken niet willen gedogen, dat het gouvernement de Russische ultimatum aanneme, schoon de Divan zelve er in bewilligde. Zoodanig klimt hunnen haat tegen de Christenen, dat zy eerder eene wiste en onver-

mydelyke vernieling willen te gemoed gaan, dan hen het minste toetegeven.

Het overschot der Turksche vloot is terug gekeerd zonder het minste te hebben uitgevoerd. Uit een onder onze uittreksels, dit onderwerp behelzende brief, zal blyken, dat de Turken zich in wreedheid te buiten gegaan hebben.

De Persianen blyven by voortduring overwinnend aanrukken. De tyding dat Bagdad in hunne handen gevallen is, wordt bevestigd; en men zegt weder dat zy Trebisond genomen hebben, en geheellyk een korps Turken digt by Erzerum geposteerd, vernield hebben.

De Grieken gaat het by aanhoudenheid voorspoedig. Berigten uit Frankfort melden: dat het Grieksche kongres te Tripolizza, voornemens is om eene bondgenootschappelyke republiek af te kondigen, hebbende aan derzelver hoofd als voorzitter, prins Demetrius Ypsilanti. Men heeft er by gevoegd, dat er zes staten zyn om de republiek te vormen; namentlyk: de Morea, Livadien, Thessalien, Macedonien, Epirus en de eilanden.

Een artikel uit Corfu, van den 20sten laatst leden meldt: dat niettegenstaande de maatregels van verbod van het Jonische gouvernement, er 20,000 geweren en bajonetten, voor de Grieken uit de eilanden van Cephalonia, Zante, en Cerigo verzonden waren. Volgens melding was de fortres Arta, op het punt om zich aan de belegerende Grieksche krygsmagt overtegeven.

SPANJE is blykbaar ryp voor oproer, koningsmoord en moord. De koning keerde op den 4den December naar de hoofdstad terug.—Buitengewone koeriers, brengende verzoekschriften aan den koning om eene verandering der ministers te bewerken, vervangen elkander met eene verbazende snelheid. De daarblyvende afgezanten van de Cortes, hebben vóór de terugkomst des konings het verzoekschrift des provincieelen afgezants van Kadix, in dier voege beantwoord:—"Dat den eisch, welke is gedaan geworden betrekkelyk de verandering der ministers, in geene wyze kan ingewilligd worden; dat wanneer er bewyzen zouden ingebragt worden van eenige byzonderheden waarin de ministers zich tegen de constitutie vergrepen hebben, er over by de naaste zitting van de Cortes zal berigt gedaan worden; maar by bevinding van het tegendeel, zal er ten aanzien der wetten geene stap genomen worden, welke dezelven mogt verkorten.

Het garnizoen van Pampeluna blyft steeds in het fortres opgesloten. Verscheidene partygangers van den troon, behoorende tot de plaatselyke militie, hebben de stad verlaten, en zich by hunnen koningsgezinden broederen te Sanquiza, Ulite, en Taffalla vereenigd, en de zuil der constitutie in verscheidene gemeenten onder het geroep van "Godsdienst en onze koning voor eeuwig! Weg met de Jacobynen!" vernield.

Inmiddels gedroeg de koning zich zoo stand vastig en krachtdadig, dat wy hem niet verondersteld hadden die moed te bezitten. Onaangezien dit alles, besloot hy naar Madrid terug te keren en het gevaar te trotseeren. Hy trok de hoofdstad op den 4den December binnen, en was verwelkomd door het beschaafste gedeelte van het volk, met uitroepingen van geestdrift als of zy begerig waren uit te boezemen het welk zy gevoelen, in het nakend gevaar waar aan deze ongelukkige familie bloot gesteld is.

Uittreksel eens briefs uit Constantinopelen van den 26sten November.

"Onze vreeze vermeerdert dagelyks, verledene week waren wy ooggetuigen van de schrikkelykste gebeurtenissen. Het gouvernement weigerde gehoor aan de raadgevingen van vreemde ministers te lenen. De Oostenrykshe minister, die voor 14 dagen verhoor te vergeefsch by de Reis Effendi verzocht had, eischte terstond na de laatste weigering zyn paspoort, en door dit middel als anderzinds door de tusschenkomst van den Engelschen ambassadeur, kreeg hy ten laatsten gehoor, waarby de Engelsche, Fransche, en Pruissische ambassadeurs tegenwoordig waren, maar zy voerden niets uit, aangezien de verhevene Porte zich uitdrukkelyk verklaarde, dat het nooit aan de eisschen van Rusland zal toestaan; en dus is de oorlog onvermydelyk.

"De voorteekens der schrikbare gebeurtenissen openbaarden zich reeds. De eerwaardige hoofden der ongelukkige Callimachi zyn voor twee dagen ten toon gesteld, en in alle straten werden hoofdelooze ligchamen gevonden. Nacht en dag hooren wy pistool schoten, zoo dat wy een overslag kunnen maken der slachtoffers die dus vallen. Het gouvernement gaf gisteren weder een order uit voor ieder Muselman, ten einde zyne wapens gereed te hebben om by de eerste oproeping tot den marsch gereed te zyn; men zegt tevens dat de sultan in persoon het bevel over zyn leger zal voeren. Inmiddels voert dit bloeddorstige volk oorlog tegen de Christenen, die de vreedzame inwoners dezer hoofdstad zyn.

"De verwarring is door de aankomst der thans voor de haven zynde vloot vermeerdert. De kapitein Pacha hing aan de raa's zyn schips 75 doode ligchamen, zynde het overschot zyner Grieksche zeelieden, die by ten teeken van overwinning by zynen aankomst in de Dardenellen opgehangen had."

Berlyn, 22sten Dec.—Wy vernemen dat het huwelyk tusschen hare koninklyke hoogheid de princes Alexandrine, zyne majesteit's tweede dochter en den erfprins Paul Frederik, groot hertog van Mecklenburg Schwerin, in aanstaande maand Mei zal gevierd worden. Het koninklyke paar was op den 24sten September ll. verloofd.

On Thursday the anniversary of the Birth-Day of His Royal Highness Willem Frederik Karel, Prince of the Netherlands, was celebrated with every demonstration of joy. In the morning His Excellency the Governor reviewed the Burger Militia corps, and the regular troops of the garrison, which were previously drawn up in Fort Amsterdam. At noon a salute of 21 guns was fired by the Field Artillery; and, in the evening His Excellency gave a splendid Ball and Supper to a select party.

Accounts received from Puerto Cabello, state that General Morales left that place on Saturday last, in the Hercules brig of war, with about 125 men, principally officers and non commissioned officers, to join a division of troops at Chichiribichi. Subsequent accounts from the coast represent that the general had landed at the above place; and that the Hercules had sailed on her return to Puerto Cabello.

General La Torre, it is said, has been appointed governor of Porto Rico, and was about to take his departure from Puerto Cabello for that island. General Morales succeeds to the chief military command in Venezuela.

In consequence of the want, for some time past, of communication from La Guayra, we are without any information whatever relative to the movements of the Colombian forces; it is probable, however, that in our next we shall be able to communicate something on the subject.

During the present week there have been several arrivals from St. Thomas, but we have been disappointed in receiving the papers of that island; one however, of the 22d ult. received by a friend, has been handed us. It contains no news whatever; it pages being, with the exception of a column and a half, filled with advertisements. Lucrative articles! We could wish that the advertising part of this community were equally liberal towards this establishment. We should not in such case have occasionally to grin at the manuscript notices stuck up in the streets, sinning so abominably against all rules of orthograghy and common sense.

Arrivals from Santo Domingo bring accounts of the whole of the slave population of Spanish Santo Domingo having been emanicipated.—Nothing less could have been expected from the political change which so lately took place in that territory. It is in perfect conformity with the Constitution of Hayti.

The following is an extract of a letter dated St. Pierre's, Martinique, February 14.—"Yesterday a ship of the line, 3 frigates, 3 gabarras, 4 brigs, and 4 schooners, having on board 2000 men, and 50 pieces of field artillery, sailed from this port. This expedition is destined for Samana, at which place, it will throw up fortifications; and will speedily be reinforced, when an attempt will be made to retake Spanish Santo Domingo from the Haytians; and in the event of success may probably lead to extensive operations for the overthrow of that sable government. Emigrants arrive daily from St. Domingo.—The unfortunate planters are ruined, in consequence of their slaves having been declared free by an act of the Haytian government. Seven piratical vessels have been taken by the French cruisers and sent to this island. The Colombian cruiser Josefa has had an engagement with the Spanish schooner Panchita, in which the latter had her main mast carried away by a shot. She had gone to Porto Rico to repair, and take in a cargo of cocoa for Cadiz. A considerable number were killed and wounded on both sides."

In addition to the information contained in the above extract, we learn from St. Thomas, that the French fleet was seen passing to the north of that island on the 14th ult.

The Josefa, we understand, had taken a valuable Spanish schooner, from Porto Rico, a few hours previous to her rencounter with the Panchita; and but from the circumstance of the latter vessel losing her mast, it was the intention of her commander to make every effort to retake the captured schooner.

Extract of a lettter dated St. Bartholomews, Feb. 16, 1822.

"Captain Pillot arrived yesterday with his schooner; she had a brush with a heavy Spanish schooner bound to Porto Rico. Pillot had 13 men wounded; the Spaniard had 40 killed and wounded. It is reported that he brought about $ 40,000 in specie, besides what they divided with the crew. The vessel is in distress, and will undergo repairs. General De Veer has already given his farewell dinner, and will depart as soon as the man of war arrives in St. Eustatia."

Captain Pillot commands the same vessel which lately cut out the two Spanish schooners in Caracas Bay.

COMMUNICATED.

From the Common Place Book of a Traveller.
No. 1.

There are few situations more interestingly beautiful than that of the city of Caracas. Lying under the influence of a torrid sun, its elevated site of two thousand feet above the surface of the ocean, at once protects it from the more burning temperature, which oppresses other less elevated places in the same latitude, and enables it to borrow, from that very sun, the means of clothing its fields with never-fading verdure, and enriching its soil with the most valuable and plentiful productions.—To the north of the city the Silla de Caracas rears its majestic head aloft, piercing the clouds, that play around its waist, but leave its summit unobscured, and glistening with the earliest and latest rays of the rising and setting sun. To the east stretches the fertile valley of Chagus, sprinkled with numerous villages, and one level surface of productive *haciendas*. Southwardly rise the hills of Guayra, furrowed, as it were, by art, and crowned to their very tops with the richest verdure; while a confused scenery of hill and dale closes the prospect in the west. The city itself, built on uneven ground, and occupying a large space, watered by its four rivulets, that afford to the inhabitants salutary recreation and conveniencies, forms at the present day a mixed prospect of ruin and improvement, houses, convents and towers partly entire, and partly decaying. Such has been the mournful effect of the never to be forgotten earthquake of 1812, succeeded by a long and sanguinary civil war.

Contemplated in a general point of view, and with encouraging anticipations of the future, this region presents attractions to individuals in every situation in life.

To the investigator of natural science there is here spread out a field of action, superabundantly fertile in subjects appertaining to every department of his pursuit. Between the lofty tree that overhangs the glen, and the little flowret in the vale that wags its head at zephyrus' bidding, there are innumerable species, and varieties of plant and shrub, unexplored, and of which many must undoubtedly be designed by a wise providence, to meet future exigencies and supply even existing wants. There is not a spot of earth barren or without some charm for the botanist. Nor is the zoological or the mineral world less plentifully supplied in this famed country; and altho' to Humboldt much credit is due for his discoveries and proper valuation of its riches, still the research of him, who will now narrowly examine and ascertain their localities and virtues, will add no inconspicuous name to the catalogue of the learned.

To the professional man, to the artizan and the mechanic, the multiplying wants of a growing population will afford facilities of advancement, which the overstocked state of other parts must deny to their ambition. The agriculturist, above all, will find in the richness of the soil the benignity of the climate, and in the local advantages susceptible of the highest improvement, stimuli to exertion and enterprize that cannot be too highly rated. If to these considerations be added the probable encouragement, which it will be the interest and policy of the new government to bestow on individual industry, and general emulation in the arts and sciences, who will deny the advantages that will be offered in this portion of South America.

Gratifying, too, to the philosopher of the human mind will be the contemplation of a new people, rising from the ignorance and mental depression into which superstition and tyranny had long cast them, and assuming their rank among the nations of the earth, as enlightened freemen. The gradual developement, the progressive advance of such a nations energy, the adaptation of their antiquated prejudices and habits to a new and more liberal order of things, cannot but interest every friend to his species.

Lastly, to the general traveller the aspect of this charming region must, under all circumstances, be productive of exquisite delight. A temperature, whose highest degree exceeds not that of early summer in temperate climes, nor its lowest that of early autumn, a variety of verdant landscape, here rising into the majesty of mountain-peak, there sinking into the abyss of deepest glen, here spread out in the cultivated valley, or there swelling into the no less fertile mound, all irrigated, and chequered by wood, and by rivulet, now tumbling down the declivity, then expanding into level stream, and in the midst an extensive city well marked by its white turrets and red tiled roofs, all form an imposing and beautifully grand assemblage.

If the fond anticipations of the political lovers of this country's independence are permitted, under a wise dispensation, to be realised, and the character of the people rise in proportion to the great resources they must command, there will be few who can compare with them in power, wealth and in features of the physically and morally beautiful and sublime.

Curaçao, Feb. 28, 1822.

From the London Courier, Dec. 31.
EXPRESS FROM PARIS.

We have received an express from Paris which left that city at nine o'clock on Friday night. It has brought intelligence of considerable importance. By one of our private letters it will be seen that the king's health was for a short time alarmingly affected by the anxieties and fatigues which his majesty has undergone in consequence of the dissentions between the Chamber of Deputies and his ministers. At one of the late extraordinary councils, at which his majesty presided, it was observed that his conversation was directed to a subject quite different from the one under discussion. The council remarked this for some time in silence, but at length requested leave to conduct his majesty to his chamber, where his medical attendants were immediately summoned, and his majesty soon recovered. He is now able to transact business with his usual ability.

DIED—On the evening of Wednesday last, in the 65th year of his age, Gerardus Duyckinck, Esqr. Member of the Council of Policy, and one of the Directors of the Orphan Chamber of this Island. His urbanity of manners had endeared him to all who had the pleasure of his acquaintance; and his loss is sincerely deplored by a numerous circle of Relatives and Friends. His remains were intered yesterday afternoon, and attended to the grave by the officers and Members of both Lodges in the Colony, and a very numerous assemblage of the inhabitants.

NEW YORK, Feb. 5.

The packet ship Albion, capt. Williams, came upon us in thirty one days from Liverpool, furnishing the editors of the Commercial Advertiser, with London papers of the evening of the 1st of January, and Liverpool of the 3d.

The latest Paris dates are to the 29th of December. A conspiracy had been detected at Saumer, a town in the department of the Maine et Loire. Previously to the discovery, it appears that there was a dreadful conflagration, the causes of which were not fully decided. It produced great consternation. It broke out on the evening of the 18th of December. The civil and military authorities, the officers and students of the military colleges, and inhabitants of all classes, were active in their efforts to stop the progress of the devouring element, in which they did not succeed until midnight. Five persons perished, and four were grieviously, and, it is feared, mortally wounded, on this calamitous occasion.

The plot above mentioned, it seems by the Moniteur, had been some weeks in preparation. Intelligence of it was communicated to general Jamin, commandant at Angers, who immediately proceeded towards Saumur with two companies of the 44th regiment. The intention was to obtain possession of the Castle of Saumer; but in this they were baffled, by the arrest of eight of the principal conspirators. An adjutant, sub officer of the 44th, and a serjeant-major of the same regiment, were also arrested, who are to be tried before the military tribunals. Another individual (M. Delon) accused of being one of the principal agents, fled on the arrival of the troops. No intimation is given as to the ulterior designs of these persons.

A report had reached Paris and London, that an insurrection among the Janissaries had taken place at Constantinople, which continued two days, during which the sultan was beheaded, and the Jews and Christians indiscriminately massacred. This report, however, had not been confirmed, though it will be seen by our extracts below, that the Ottoman capitol was in an awful situation.

War, and that without delay, between Russia and Turkey, is now universally considered as certain. The Russian troops are pouring down upon the Turkish frontier, with tremendous parks of artillery. Letters from Leipsic, dated December 18, state that an account had been received there of a grand council held at Petersburg, and presided by the emperor Alexander, at which decisive measures were adopted with respect to the Porte. On the breaking up of the council several couriers were dispatched to the southern provinces of the Russian empire. The winter season it is thought by Russian officers who have formerly served in Turkey, will rather facilitate than retard a campaign in that country.

It appears that the Turkish people will not permit the government to accede to the Russian *ultimatum*, even were the Divan so disposed.— Such is their hatred to the christians, that they will encounter certain and inevitable destruction, rather than make to them the least concession.

The remnant of the Turkish fleet had returned, without having effected any thing. A letter upon this subject among our extracts, will show that the Turks have almost outdone themselves in cruelty.

The Persians continue to advance victoriously. The news that Bagdad had fallen into their hands is confirmed, and it is again said that they have taken Trebisond, and totally destroyed a Turkish corps posted near Erzerum.

The Greeks continued to be successful. Accounts from Frankfort say, that the Greek congress at Tripolizza intend to proclaim a federative republic, having at its head as president, prince Demetrius Ypsilanti. Six states, it is added, are to form the republic, namely, the Morea, Livadia, Thessaly, Macedonia, Epirus, and the Islands. What Russia will say to Greek independence, remains to be seen.

An article from Corfu, of the 20th ult. states, that notwithstanding the probibitory measures of the Ionian government, upwards of 20,000 muskets and bayonets had been furnished to the Greeks from the islands of Cephalonia, Zante, and Cerigo. The fortress of Arta was, it is stated, on the point of surrendering to the Greek force by which it was besieged.

The Greeks are so exasperated by continued wrongs, their minds have become so debased, and their manners bratalized by Turkish despotism, that their atrocities in several instances, have equalled those of the Turks. A dreadful massacre took place at Navarim, after the town had regularly capitulated. Some of the inhabitants were cut to pieces, others burnt, and several hundreds carried to a barren rock and starved to death.

Tripolizza also surrendered under treatment equally ferocious; and when the Jewish nation offered to buy their lives, it was stated, as a retribution for the indignities offered to the Patriarch, their fate was decided on, and every soul was to be crucified. By one common consent the whole of the people assembled together, and resolved to destroy themselves by poison, which was carried into effect on the spot, so that not one remains to relate the horrid tale.

The differences between Demetrius Ypsilanti, the senates, and military chiefs, continue. The latter are all inclined to recognize as Archistrategas the brave conqueror of Tripolizza, whose heroic courage is generally admired.— The choice must, however, be made in a general assembly, which will speedily be convoked. A strong division of the Greek fleet covers the posts that have been delivered.

SPAIN is evidently ripe for rebellion, regicide and massacre. The king returned to the capital on the 4th of December. Extraordinary couriers, bearing addresses to the king for a change of ministers, succeed each other with an astonishing rapidity; and they are extremely violent. The permanent deputation of the Cortes, previously to the king's return to the capital, answered the address from the provincial deputation of Cadiz, as follows:—"That the demand which has been made relative to the change of ministers, cannot in any manner be complied with; that whenever proofs shall be adduced, of any particulars in which ministers may have opposed the constitution, a report shall be made to the next Cortes; but in the contrary event, ever just and inflexible with regard to the laws, no step shall be taken which may infringe them."

The revolutionists in the east, north and south of Spain, are very active, and have become so formidable as to threaten speedy destruction of the throne. Indeed, we should not be surprised to find that Ferdinand had been brought to the scaffold, or fallen from the stiletto of the assasin.

The minister of war has especially been the object of furious attack in the revolutionary papers. His great crime is having addressed a circular to all the commandants of corps in the province of Andalusia, recommending them to maintain discipline and obedience to orders from the government, and rendering them responsible for all infractions on the part of the troops under their orders. The *Liberaus* denounce this circular as the brand of civil war, and a mortal stab aimed at the constitution.

Great attempts are making in Andalusia to gain the troops over to their views; and it has been notified to the soldiers, (who have received no pay for a long time past) that the plunder of the churches, and the riches of the wealthy, shall be shared amongst them. A general pecuniary advance has been also promised.

The *Regulateur* journal supports the movement;—"Let us once more display our energy; let us once more take up arms; we shall enjoy repose when we have again conquered."

The address from Carthagena contains the following sentence:—"After all, our ministers are paid men. It is not against them that we direct our complaints; the king alone is the author of all our woes."

The Gazette de France states, on the authority of a letter from Bayonne, dated December 9th, that "the most intense agitation prevails at Pampeluna. On the 5th, the capital of Navarre was a prey to real anarchy; the tradesmen were, especially, in a state of alarm, and closed their shops, which were menaced with pillage. The elections in that quarter have been less revolutionary than in other provinces; and this has occasioned the disorder, by exciting the dissatisfaction of the garrison and *descamisados* (*sans-culotte* tribe.) On the 6th no blood had been shed, but the parties were in presence of each other, and disastrous results were anticipated."

The garrison of Pampeluna continues shut up in the fortress. Several partisans of the throne, belonging to the local militia, have left the town, and joined their royalist brethren at Sanquiza, Ulite and Taffala, and have demolished the pillar of the Constitution in various communes, amidst shouts of 'Religion and our King for ever! Down with the Jacobins!'

In the mean time the king has behaved with a degree of firmness and energy which we did not suppose him to possess. Notwithstanding the danger, he determined to return to Madrid, and brave the peril. He entered the capital on the 4th of December, and was greeted by the loyal portion of the populace, with enthusiastic acclamations, as if they were desirous of evincing the interest they felt, at the imminent danger to which this unfortunate family is exposed.

From the London Courier of Jan. 1.

We have received Dutch papers to the 27th ult. They contain the following advices from Constantinople, under date of the 26th Nov.— It does not seem that that city was the scene of those tumults, ending with the alledged murder of the sultan, which previous accounts stated to have occurred about that period; but great agitation and alarm prevailed, which may be considered as the precursors of some signal catastrophe:—

Extract of a letter from Constantinople of Nov. 26.

"Our fears daily increase; for the last week we have been witnesses of the most dreadful events. The government refuses to lend an ear to the advices of the foreign ministers. The Austrian minister, who had, for fourteen days in vain desired a conference with the Reis Effendi, on the last refusal immediately demanded his passports, and by this means, as well as by the intervention of the English ambassador, he at length obtained an audience, at which the English French, and Prussian ambassadors were also present; but they effected nothing, as the Sublime Porte explicitly declared that it never would grant the demands of Russia; and thus war is inevitable.

"The tokens of dreadful events already manifest themselves. The venerable heads of the unfortunate Callimachi have been exposed for two days, and in every street headless corpses are found. Night and day we hear the firing of pistols, so that we can count the victims who thus fall. The government again published a strict order yesterday, for every Mussulman to have his arms in readiness, and be prepared to march at the first summons; it is even said that the sultan himself will take the command of his army; meanwhile these bloodthirsty people carry on war with the Christians, who are the peaceable inhabitants of this capital.

"The confusion is increased by the arrival of the fleet which is now before the harbour.— The captain Pacha has hung the yards of his ship with 75 dead bodies, being the remains of his Greek seamen whom he had hanged as a sign of victory, on his arrival in the Dardanelles."

From the London Observer of Dec. 30.

LOSS OF THE JULIANA EAST INDIAMAN.

[*Extract of a letter from Margate*]

The Juliana, capt. Ogilvie, left Bengal the latter end of July, and had a fair run to the Downs, at which place she put her mail bags ashore yesterday week, the 21st.; and a short time after, Mrs. Ogilvie, the wife of the captain, was landed The ship brought up on Sunday in Margate Roads; but the weather being very tempestuous she drove, and lost one, if not two anchors. A fishing boat spoke them, and promised to send off an anchor and cable, which was duly performed; but, owing to the state of the tide, this valuable assistance could not depart before the evening, and their utmost exertions could not enable them to find the Juliana.

It appears from the accounts furnished by the surviving part of the crew, that the ship struck upon the Kentish Knock, when it was thought expedient to cut away all three masts, which was effected, and the vessel floated again. The sea running mountains high, and the wind raging at the time, the boats were lowered, and all hopes of saving the ship abandoned. At this moment, when all hands were preparing to leave her, a heavy swell tore away the boats from the ship's side; in this forlorn state a raft was determined upon, which after much labour was completed, when, by another very heavy swell of the sea, it was actually capsized. Despair, if ever it found a place in the breast of an English seamen, might at this moment reasonably be supposed to enter; but to hasten the catastrophe, the insatiate element quickly swallowed up nearly the whole of this ill fated crew, poor captain Ogilvie amongst them; and only three or four have got on shore at Margate, to communicate the dreadful tidings.

The only passenger during the voyage, was Miss Heriot, daughter to lieutenant Heriot, of the Bengal establishment, and her female attendant. This interesting child was coming to England for her education, and the captain was to have delivered her to the care of her grandfather, who resides at Chelsea.

Berlin Dec. 22.—We learn that the marriage of her royal highness the princess Alexandrine, his majesty's second daughter, to the hereditary grand duke of Mecklenburgh Schwerin, prince Paul Frederick, will be celebrated next May. The royal couple were affianced on the 24th Sept. last year.

Denmark.—Letters from the north of Europe speak of a communication made by a great northren power to the courts of Copenhagen and Stockholm, having for its object to form a maritime confederation of the three powers.

An article from Copenhagen, Dec. 8. says, we continue to receive further accounts of the damage done on our coasts. Many ships have been stranded, many lost their anchors and cables, and others perished. It is remarkable that in many places where these hurricanes have raged, they were accompanied with violent thunder storms. The number of ships and vessels lost in the Baltic and the Cattegat, during these storms, is estimated at a hundred.

The general bond of the king of Denmark for the loan of three millions sterling, has been deposited in the Bank of England, by the Danish minister and the contractors, in the presence of a notary public.

Fiscaal's Kantoor, den 1sten Maart 1822.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 15, en
De Ronde Broden 16 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.
